

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Knihovna poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Čechoslovan**

Vydavatel: **V. Švihovský**

Vydáváno v letech: **1911-[1918], 1911, 11.02.1914**

Číslo ročníků: **1, 2**

Číslo výtisků: **1, 2**

Datum vydání čísla: **11.02.1914**

Identifikátor ISSN: **2414-9373**

Stránka:

Kňahynínek.

Z dopisu mého přítele.

Časté zprávy o českých osadách na Rusi, vyskutující se nejen v českých, ale i v ruských listech, nutí mne přímo napsati též několik řádků o české osadě Kňahynínku, jež leží 7 verst na sever od města Lucku při státní silnici, vedoucí z Lit. Brestu do Kijeva.

Nevelká tato osada, tisněna jsouc se všech stran pozemky domorodého obyvatelstva, nemůže se dle své potřeby rozvinouti a proto se nehonosi jako mnohé její družky ni vlastním chrámem, ni továrnami, ba ani bohatou výstavností. Ale její uspořádanost a pečlivě pěstované sady obracejí na se pozornost každého návštěvníka.

Nemíním unavovati čtenáře obšírným líčením dějin Kňahynínka, jež podobají se dějinám jiných osad, o nichž se již nejednou psalo. Zmíním se pouze krátce o tom, že jeho zakladatelé přišli do Ruska také se skrovným majetkem a za tímž cílem jako ostatní čeští přistěhovalci. Byli nuceni prkleti v na rychlo zhotovených prkenných stanech a vyrytých v zemi jámách, pracně káceti zakoupené lesy a budovati potřebné hospodářské stavby. Pracovali všichni: muži, ženy, děti i starci, s neúnavnou pílí dnem i nocí v dešti, mrazu, jen aby dosáhli toho blaha, o němž ve staré vlasti tolik snily. A při veškeré této tisni, při tolika starostech o skrovný krov a sousto chleba nezapomínali přece na vzdělání svých dětí. Současně starali se též o zřízení školy, již s velkou obtíží, ale s bezpříkladnou obětavostí zbudovali, a která až podnes odevovává mladé pokolení ku všeobecné spokojenosti.

Uplynulo 40 let. Pusté pláne, porostlé hloží a bodláci, proměnily se přičiněním českého rolníka v úrodná role a bohaté sady ukrývající v stínu svém slušná a čistá hospodářská stavení, jež dohromady tvoří příjemnou osadu. Než i v kulturním rozvoji snaží se jmenovaná osada soutěžit s předními svými družkami a pyšní se svojí nevelkou sice ale dosti slušnou českou knihovnou, založenou a podporovanou kroužkem divadel. ochotníků, jenž celou řadu let zdárně působí.

Též domácí hasičský sbor získal si za krátkou dobu svého působení již mnohého spravedlivého uznání přesným plněním hesla: „Sobě ku etí, bližnímu ku pomoci a vlasti ku slávě“ a jeho vydatná pomoc očekává se toužebně všemi domorodci v době hroziící jim nebezpečí. Před nedávnem založená vzájemná obecní pojišťovna proti ohni slibuje též

mnoho prospěchu, ba již nyní jsouc zároveň obecní záložnou prokazuje výtečné služby svým členům.

Společenský život je tichý a spořádaný, a nebýt několika neuvědomělých zpátečníků, kteří ostatně snad nikde nescházejí, nebylo by třeba přát si života lepšího. Zel, že mnozí z prvních zakladatelů osady nedočkali se toho, by se mohli těšiti z ovoce svého přičinění, ale předčasně uložili znavené své údy v chladnou zem, již byli horkým potem tváře své dřívě posvětili. Budiž jim země lehkou!

Však jako ráže není bez trnu, i tato osada má své nedostatky: jest to naprostá lhostejnost a neláska ku knize a ku čtení vůbec. Doufejme však, že časopis „Čechoslovan“ pronikne k nám v hojném počtu výtisků a že se mu podaří tuto lhostejnost úplně vymýtit. Nebude to práce lehká, bude však tím záslužnější, čím lepším bude korunována výsledkem.

Z Rostova n|Donu. Zvěděv, že podnikáte nové dobré dílo, z hloubi srdce Vam přeji, by Čechoslovan zkvétal a blahodárně působil pro upřímné sblížení všech Slovanů.

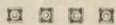
VI. Dupal.

Z Novorossijska. S radostí čtu zprávu o založení podniku Čechoslovan. Vítám zvláště, že jste přišli na myšlénku začnouti kulturní práci mezi našimi Čechy vydáním dobrého českého kalendáře. Správně vydávaný kalendář může dokázat mnoho. Je mnoho a mnoho práce, která by se hravě dala vykonat spojenými silami. Váš podnik vyplňuje dávné tužby mnohých Čechů v Rusku, a já jakožto jeden z nich přeji Vám v zájmu nás všech mnoho zdaru.

J. Halm.

Z Berislavi (Cherson. gub.). Družstvu Čechoslovan, jež se uchopilo tak záslužné práce, volám úpřímné „na zdar“ a přeji, aby námaha jeho nebyla marná. Myslím, že povinností každého Čecha je přičinit se, aby nový slibný podnik zkvétal a nezaknival jako „Ruský Čech“.

Č. Norotný.

Nespokojenému s prvním číslem Čechoslovana.

Již v prvním čísle Čechoslovana se ukázalo, jak bude obtížné psát noviny, které by vyhovovaly všem. Jeden z laskavých čtenářů je nespokojen s jeho obsahem a obrátil se s projevem nespokojenosti i na mne, ačkoliv jsem pouze spolumaji-

telem „Čechoslovana“ a s redakcí nemám co dělat. Obávaje se, že by tento dopis nezůstal posledním, rozhodl jsem se, odpovědět dopisovateli veřejně, abych tím předešel všem dalším dopisům, na něž bych i při nejlepším vůli pro nedostatek času nemohl odpovídati.

Milý pane, píšete mi v dopise takto: „Zajisté Vám není tajemstvím, koho se týkají slova článku „Beseda s členem atd.“ Bud'te ujištěn, že mně to bylo opravdu tajemstvím, neboť žádný určitý případ nebyl naznačen, a nikdo tam nebyl jmenován. Snad by to bylo pro mne i zůstalo tajemstvím, kdyby mne Váš dopis nepřivedl na myšlénku, že s těmi spolkovými papíry se přece něco dělo a na domněnku, kdo jich asi mohl zneužít, pakli vůbec zneužity byly. Ujišťuji Vás, že kdybych já byl tázán, může-li bývalý spolkový funkcionář užívat ke svým osobním účelům spolkových papírů a pečeteč, neužil bych tak ostře odsuzujících výroků, jakých použil pisatel zajímavějšího Váš článku. Řekl bych pouze, že něco takového se dělat nemá a ponechal bych tomu, kdo tak činí, volnost, aby své jednání sám vhodnými slovy charakterisoval.

Dalším kamenem úrazu nacházíte článek „Kvasilov ve světle přítomnosti“, jenž, jak vy pravíte, vzbudil v Kvasilově velkou nelibost, která prý „bude mít své následky“. Málo znám Kvasilov a nechei proto předpovídat, nýbrž vyčkat. Kdybych měl však zde Vašimi slovy opakovat Váš ostrý úsudek o pisateli tohoto článku, myslím, že by se mohlo opravdu něco stát, totiž, že by čin následoval slovu. Proč jen se tak rozčilovat! Všechno se dá říci, ale nesmí to být tak „perné“.

Pokud mne se týče, radostně vítám každou zprávu, zvěstující, že se někde něco pro společné dobro vykonalo. Věřte, kdyby při mé součinnosti bylo něco vykonáno a zásluha o to připisována jinému, byt' i méně mne v té věci vykonal, nebyla by moje radost z vykonaného nikterak zkalena. Byl-li tedy někdo bez zásluhy jmenován „mecenášem“ dobré věci, nedělejte si z toho nic neboť on bude zajisté považovat za svou povinnost, aby si ten název dodatečně zasloužil. Až pak se bude nový čin takového mecenáše v Kvasilově oslavovat, přijedeme i my z Kijeva a při sklenici Zemanova dobrého piva se též vysvětlí, byl-li zakladatelem vzájemné pojišťovny v Kvasilově zesnulý p. Josef Perný, nebo několik občanů, obnovil-li kvasilovský ochotnický kroužek*) pan Bouček

*) Myslím, že mohli obnovit kroužek oba, jako ho mohli obnovit před 12, 10, 5ti lety ještě i jiní.